

BÉKEHÍRNÖK

1997. MÁRCIUS 9.

A BAPTISTÁK HETILAPJA

XCI. ÉVF. 10. SZÁM

LUKÁCS TAMÁS:

Mit tehetünk az ébredésért?

EGYRE SÜRGETŐBBEN, egyre gyakrabban esik szó köreinkben az ébredésről. Nem az ébredés tényéről, hanem annak szükségességéről. Itt-ott imacsoportok állandó kérése ez az Úr előtt, mások konferenciákat tartanak az ébredésért, megint mások a maguk csendességében sóvárogják az Úr Lelkének felemelő és sokakra kiható munkáját.

TEHETÜNK-E VALAMIT AZ ÉBREDÉSÉRT, vagy ez teljesen és egészében Isten szuverén akaratától függ? Igen! Isten akaratától függ – de nehogy valami okoskodás megzavarja az egyértelmű állásfoglalást, azonnal rá kell mutatnunk: nekünk is van tennivalónk e dologban. Az Ige egyértelmű felhívással szólítja meg az Úr népét: „...tudjátok az időt, hogy itt van már az óra, amikor fel kell ébrednetek az álomból.” (Róma 13:11), és „Ébredj fel, aki aluszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked

a Krisztus.” (Ef 5:14). Steve Ollford, az ébredési konferenciák egyik világszerte ismert személyisége egy előadásában ezt így fejezte ki: „Sokan csak sóvárognak és vágyakoznak az ébredés után, pedig oly egyszerű a következő lépés: Ébredj fel! Halld? – ébredj fel!”

FONTOS FELISMERÉS, mely a hitbeli ébredés eseményeit kíséri, hogy Isten mindig az alábbiak szerint jelenti ki önmagát:

- Isten szuverén Úr, tehát meg kell előtte alázkodnunk.
- Isten szent, tehát meg kell térnünk gonosz, tisztátalan útjainkról.
- Isten kegyelmes, tehát megtapasztalhatjuk, hogy megbocsát.
- Isten hatalmas, tehát bízhatunk abban, hogy meghallgat minket a mennyekből.
- Isten szeret, tehát megtapasztalhatjuk, hogy meggyógyítja országunkat.

(Lásd bővebben: SZOLGATÁRS, 1996. május-június, 35. oldal.)

Az elmondottakból két fontos összefüggést ismerhetünk fel: 1. Isten, aki magasan felette áll az embereknek, kezdeményezően közeledik az emberhez. 2. Az ébredés munkájában vár az ember készségére is. E megállapítással egyáltalán nem akarnánk azt mondani, hogy Isten másként nem tehet, hanem csak azt, hogy az eddigi ébredések történetéből ezt szűrhetjük le.

Egyfelől láthatjuk: Isten szuverén, szent, kegyelmes, hatalmas és szerető Úr. Másfelől meg kell értenünk: szükséges megalázkodnunk előtte, meg kell térnünk bűneinkből. Sokszor azzal vagyunk az ébredés legnagyobb akadályozói, hogy belefáradtunk a megtérésre hívó szó meghallásába. Az igaz megtérés nyomán megtapasztalhatjuk, hogy Isten megbocsát. Bizalommal hagyatkozhatunk ígéretére: meghallgat minket. És mindezeket túl meggyógyul az általa megérintett hívó környezet, sőt általuk tovagyűrűzve az ország javát eredményezi.

AZ ÉBREDÉS KIBONTAKOZÁSA. A szigetszentmiklósi lelkipásztor-konferencián a tizenkét munkacsoport közül egy az ébredés kérdésével foglalkozott. Mintegy 12-15 személyből álló csoport tagjai – kifejeztük látásunkat afelől, hogy az ébredés többnyire egy személytől vagy egy kisebb csoporttól indul el. Egyszerűen az történik, hogy az ember folyamatosan Isten jelenlétében tudja magát. Bármit is tesz, azzal a világos felismeréssel tesz, hogy rajta nyugszik Isten tekintete. Ez az ébredés kibontakozásának egyik legfontosabb mozzanata. Isten jelenlétében kimagyarázhatatlanná válik a bűn. Fájdalmat okoz, előnt a szégyenérzet és erős kényszer hajt a Szabadító felé. Az Ő jelenlétében egyszerűen nem működik, nem ad enyhülést az, ha másokra kenem a bűnöm indítékait. Itt már nem lehet mást tenni, mint kimondani Istennek: én magam vagyok a bűnös. Kérlek, bocsáss meg! Ez nem valami múlt hangulat érzélgőssége, hanem az a sziklaszilárd bizonyosság, hogy Isten jelenlétében vagyok.

Érdemes alaposan tanulmányozni a fent idézett két igeverset.

(Folytatás a 74. oldalon)

Fotó: Major Zoltán

Hóvirág

Úgy vártam jöttödet,
te kis fehér virág!
Mit üzen nekem
az a másik világ?
Hogy jöttél létre ott a hó alatt?
A fagy ölén hogy élhet virág?
– Szirmodon bomlik a lét örök titka,
s arcomra hinti fénylő sugarát.
Az ívek hajlatát egyre nézem,
ki formálhatta szép vonalát?
Emlékemben a szívórányt idézem,
az égi ívet, az örök csodát.
S e két titok közt hullámozó Életen
ringnak napjaim fogyó szirmai;
de az Ég és Föld üzeni nekem:
új Élet kél hulló leveleken,
ahol összeérnek az ívek csúcsai.

Páskulyné Kovács Erzsébet

Elnöki tájékoztató

Naplószerű beszámoló helyett most bizonyos témák szerinti csoportosításban szeretnék szólni az elmúlt két hónap fontosabb eseményeiről.

1. MISSZIÓ

1996. december 14-én protestáns cserkésztalálkozó volt az új szigetszentmiklósi imaházban a Fischer András cserkészcsapat szervezésében. A mézeskalács sütés és az adventi koszorú készítés mellett a gyerekek evangéliumi énekeket tanultak, imádkoztak, igei tanítást hallgattak és persze sokat játszottak. Íme egy új missziós lehetőség!

1997. január 11-én Rákoscscabán délelőtt 10 órától délután 4-ig a Szentlélek munkájáról tartottam előadásokat. Az igen aktív hallgatósággal együtt igyekeztünk megkeresni a biblikus válaszokat a témával kapcsolatos leggyakoribb mai kérdésekre.

Január 14-én ifj. László Gábor missziói titkár és Csizsár István koordinátor testvérrel együtt a Déli Baptista Szövetség két magyarországi képviselőjével beszélgettünk arról, hogy mivel tudnának leginkább segíteni a magyarországi misszióban amerikai testvéreink. Dr. Steve Booth és dr. Ed Jordan elmondta, hogy a Foreign Mission Board (Külmisziós Társaság) elnöke, dr. Jerry Rankin följajánlotta, hogy kész egy igen alapos missziós fölmérést készíteni Magyarországon annak érdekében, hogy a lelki és anyagi segítség oda érkezzék, ahol arra a legnagyobb szükség van és ahol a leghatékonyabb lehet. A fölméréshez már le is fordították azt a kérdőívet, amelyet világszerte használnak. Dr. Rankin, aki maga is számos országban dolgozott misszionáriusként, pl. Indiában azt tapasztalta, hogy a fölmérés után megtervezett célzott támogatás a baptisták számára gyors növekedését, esetenként megduplázódását eredményezte! – Itt jegyzem meg, hogy a Szövetségi Tanács január 28-i ülésén foglalkozott e kérdéssel, és úgy döntött, hogy kéri a lelkipásztorokat, hogy a lehető legalaposabban töltsék ki a kérdőívet. Ilyen fölmérés ugyanis 150 éves történetünk során még soha nem készült, és mivel amerikai testvéreink természetesen az eredményt velünk is megosztják, olyan missziós tervezési lehetőséghez juthatunk, amely – annak ellenére, hogy nem pótolhatja a Szentlélek vezetését – igen hasznos lehet.

Az erdélyi és a magyarországi baptista testvérek közötti kapcsolat elmélyítése céljából meghívtam Magyarországra a Romániai Magyar Baptista Szövetség vezetőit, akik **január 21-én** érkeztek Budapestre. Mike Béla szövetségi elnökkel, Borzási Gyula főtítkárral és Kovács Gyula gazdasági igazgatóval először Győri Kornél főtítkár testvérrel együtt beszélgettünk, majd az erdélyi testvérekkel meglátogattuk lakásán dr. Haraszi Sándor testvért, az Amerikai Magyar Baptista Szövetség tiszteletbeli elnökét. Áttekintettük kapcsolatunk alakulását, és a Magyar Baptisták Világszövetsége szabályzatával és bejegyzésével kapcsolatos teendőket.

Január 3-4-ig Lelkipásztor Konferenciát tartottunk Szigetszentmiklóson. A konferenciáról a Békehírnök már beszámolt. Néhány diakónus testvér részéről méltán vetődött föl a kérdés, hogy vajon mit akarnak a lelkipásztorok, hisz nem sokkal a konferencia előtt egy lelkipásztor tudtunk nélkül szétküldött egy írást a Templomőrző mellékleteként, mely valóban sok aggodalomra okot adó részletet tartalmaz. Ez az írás a konferencián szóba se került. Amit szeretnék, az a sorok rendezése, a testvéri és szolgatársi kapcsolat megerősítése, az őrálló szolgálat restaurálása, megújulás minden tekintetben, misszióink fölvirágoztatása az Úr segítségével – az egyetemes papság elvének messzemenő tiszteletbentartásával. Gondolom, hogy mindezt nemcsak a lelkipásztorok szeretnék, hanem minden baptista hívó testvér is, aki komolyan veszi az Igét. A Szövetségi Tanács határozata alapján a következő lelkipásztor értekezletet Budafokon tartjuk március 21-én. Ezúton is szeretném megköszönni a budafoki testvérek készségét arra, hogy fogadnak bennünket, mint ahogy megköszönöm a szigetszentmiklósi testvéreknek a két napos konferencián tanúsított vendégszeretetét.

Február 12-én szövetségünk vezetősége a MOBISZ elnökével folytatott megbeszélést. **Febr. 13-án** pedig a FAMISZ kura-tóriumi ülésén foglalkoztunk a missziói alapítvány gondjaival és terveivel. Ezen a napon találkoztam még dr. Kovács György testvérral, és a felekezeti evangélizációk összegangolásáról beszélgettünk.

Február 18-én ifj. László Gábor missziói titkárral együtt tárgyaltunk Ron Sutton testvérral, aki az International Messengers magyarországi képviselője, s aki följajánlotta a missziós alapítvány segítségét az evangélizációs és a gyülekezetplántálás tekintetében. Jó együttműködés lehetősége körvanalazódott a beszélgetésben konferenciák és nyári táborok szervezése vonatkozásában is.

Ugyanezen a napon találkoztunk az Association of Baptist for World Evangelism INC. két magyarországi vezetőjével, akikkel szintén az együttműködésről tárgyaltunk, valamint a Vasútmiszió vezetőjével, dr. Kovács János testvérral.

2. KAPCSOLATAINK

Január 18-án részt vettem dr. Bölcskei Gusztáv megválasztott püspök beiktatásán Debrecenben. A Tiszántúli Református Egyházkerülettel mindig kiváló kapcsolatunk volt nekünk, baptistáknak, különösen is dr. Kocsis Elemér korábbi püspök szolgálati ideje alatt, akit személyes jóbarátomként és testvéremként is tisztelhetek. Nem kis dolog volt részéről 1975-ben, hogy a bemerítéssel szülő könyvemhez előszót írt. Billy Graham Debrecenben kapott díszdoktorátust. Magam is tanultam az akadémián és a teológiai doktori címet is ott szereztem.

Bölcskei Gusztávval a Doktorok Kollégiumán, mint professzorral találkoztam először. Közös a teológiai szakterületünk is. Meleg szívű, határozott, egyszerűen és világosan is beszélni képes tudós. Méltó utód, akire nagy feladatok várnak. Egyházunk nevében ezúton is sok erőt és áldást kívánok Neki új szolgálatához!

Január 19-én a budapesti Szent István Bazilikában az Ökumenikus Imahét megnyitó ünnepén szolgáltam együtt többek között Paskai László bíboros esztergomi érsekkel, Hegedűs Lóránt és Harmati Béla püspökökkel. A megbékélés és a békéltetés szolgálata és a hívők kívánatos egysége volt a téma. A felemelő ünnep után Paskai bíboros fogadta az egyházi vezetőket. A beszélgetés során számos, mindnyájunkat érintő, fontos kérdéssről esett szó.

Január 30-án a Deák-téri Evangélikus Templom nagytermében került sor a Keresztény-Zsidó Társaság évi közgyűlésére. A sajtókonferencián, mint az elnökség tagja, beszámoltam arról, hogy a baptisták mit tesznek világszerte az emberi és a kisebbségi jogok védelmében. Szóltam egyházunk 150. évi jubileumáról és Jimmy Carter magyarországi útjáról, valamint a kisebbségek érdekében kifejtett tevékenységéről.

3. AHOGY MÁSMOK LÁTJÁK

Nagy öröm számomra, hogy az International Teaching Ministry vezetősége úgy döntött, hogy korábbi megállapodásunkat megerősítve Budapesten a Benczúr utcában nyitja meg európai központját. A szeminárium épületének mintegy 1/20-ad részét adjuk át e célra. Roger McCasland elnökkel a Szövetségi Tanács határozata alapján aláírtuk az együttműködésről szóló megállapodást, melynek része, hogy az ITM segít befejezni az épület felújítását. Testvéreink úgy látják, hogy Európának ezen a felén, Magyarország a legalkalmasabb egy missziós központ kialakítására. Isten különös gondviselése ez, amiért nem tudunk elég hálásak lenni!

A március 14-15-16-i evangélizációs fölhívásunkat a külföldi magyar baptista lapokon kívül (Evangéliumi Hírnök, Szeretet) átvette pl. az Új Magyarország, és a Trans World Radio. Elhangzott a Magyar Televízióban és a Magyar Rádióban. A fölhívás szövegét megkapta az MTI és a magyarországi egyházak is. Az evangéliumi közösségek és egyházak közül számosan jelezték, hogy csatlakoznak a fölhíváshoz. Úgy remélem, hogy mi is ko-

molyan vesszük. Örülnek, ha a Testvérek megírnák, hogy hol hogyan zajlottak le az evangélizációk, s hogy hogyan tapasztalták meg az Úr áldását.

A Foreign Mission Board színes magazinja, a „Comission” 1997. januári száma több oldalas képes beszámolót közöl az 1996. jubileumi év eseményeiről (ennek ismertetésére még visszatérünk). A Florida Baptist Times (1996. szept. 26.) címlapon nagy méretű fényképpel számol be a Tahi konferenciáról, az 5. oldalon pedig az emlékoszlop fölállításáról – a Fischer András szigetszentmiklósi cserkészcsapat fényképével. A Baptist Times (1997. jan. 23.) szintén címlapon, színes képeket közöl, és ír arról, hogy: „HOGY LETT EGY MOZIBÓL IMAHÁZ ÉS EGY KÖVETSÉGI ÉPÜLETBŐL TEOLÓGIAI SZEMINÁRIUM MAGYARORSZÁGON?” A lap továbbá egy színes dupla oldalt szánt ugyanennek a témának.

Itt emlitem meg, hogy a Duna TV február 16-án egy teljes órát szánt annak a kerekasztal beszélgetésnek (Hírmondó, 18-19h), amelyre a római katolikus egyház képviselőjében Gyulai Endre Szeged-csanádi megyés püspököt, a püspöki konferencia alelnökét, Hegedűs Lóránt református püspököt, a zsinat lelkesi elnökét, és engem, mint a Magyarországi Baptista Egyház elnökét és az Ökumenikus Tanács alelnökét hívott meg. Az Országgyűlés Emberjogi, Kisebbségi és Vallásügyi Bizottságát Mészáros Ist-

ván elnökhelyettes képviselte. Az állam és az egyházak viszonya volt a fő téma. Alkalmam volt kifejtetni pl. azt, hogy diszkriminatívnak érezzük, és az 1947-es vallásügyi törvényhez képest visszalépésként értékeljük, hogy olykor még kormánytisztviselők is „történelmi” egyházakról beszélnek – következetlenül – alkalmasint beleértve a körbe a zsidó felekezetet, mely maga tiltakozna leginkább az „egyház” megnevezés ellen.

A „kisegyház”, „nagyegyház” megkülönböztetés reális, de a „történelminek” a „történelmietlen” lenne az ellenpárja, ez pedig egy reformációs korban létesült, és 150 éves újkori történelemmel bíró egyházzal aligha mondható el. Szóba hoztam a Bem-rakparti lebombázott teológiai szemináriumot, és más, rendezésre váró kérdéseket. Maga az a tény, hogy egy ilyen beszélgetésnek katolikus, református és baptista egyházvezető résztvevői voltak, önmagában is jelentős, és a maga nemében egyedülálló.

Befejezésül szeretném megjegyezni, hogy nem az a legfontosabb, hogy mi hogyan látjuk magunkat, nem is az, hogy mások hogy vélekednek rólunk, hanem az, hogy az Úrnak mi a véleménye felőlünk. De azt se feledjük, hogy az emberek a mi jócselekedeteinket látva dicsőíthetik Istent! Törekedjünk hát tiszta, példás életre, hogy értéke, hitele legyen ajkunkon a bizonyoságtévő szónak!

Dr. Almási Mihály

Albániai pillanatkép

Nyugodt és csendes volt a tiranai repülőtérrel a belvárosba vezető út. Az Albániában zajló eseményeket a médiából nyomon követve mást vártunk: káoszt, kifosztott, dühös, tüntető emberek tömegeit, anarchiát. Később a helyi tévéből értesültünk ugyan zavar-gásokról, de az utcákon csak a bankok és pénzkifizetőhelyek előtt ácsorgó kisebb-nagyobb csoportokkal találkoztunk. Persze hiába várahoztak a zárt ajtók előtt.

Kétségtelen, a kapitalizmus „mészeshetei” végetértek Albániában. A kommunista világ legszigorúbban irányított gazdasága 45 év után 1992-ben utat nyitott egy meglehetősen piacarát gazdasági rendszernek. Mintha csak bepótolni igyekezett volna az elmúlt évek lemaradását, és válaszként a lehetőségekre Albánia megte-remtette Európa leggyorsabban növekvő gazdaságát.

A kapitalizmus gyors meggazdagodást ígért. Aztán jött a piramisjáték, a „befektető csoportok” álarcát magára öltve, óriási kamatot ígérve a játékos kedvűeknek, melyről egy haladó gazdaság azonnal felismerte volna, hogy merő szemfényvesztés. Az albánok csupán a kapitalizmus egy újabb csodáját látták benne.

Azután minden összeomlott. Nagyon sokan mindenüket elvesztették, és most egy teljes nemzet ismerkedik a kapitalizmus árny-oldalaival. Kegyetlen és emlékeztető lecke ez sokak számára. Egy albán közmondás szerint, egyetlen fájdalmas orvosság elég ahhoz, hogy egy életen át távol tartsa az embert az orvostól.

Azonban az országban néhányan ebből a szerencsétlenségből megpróbálnak politikai előnyöket kovácsolni. Nagyon sokan a kormányt teszik felelőssé a történetekért, pedig az csak részben lu-das. A miniszterelnök, Sali Berisha is visszautasította a károsultak és nincstelenné váltak vádjait. Való igaz, a befektetés (v. ö. a piramisjátékban való részvétel) egyéni felelősség kérdése volt. S talán a demokráciával járó személyes szabadság ill. döntésszabadság áldásos használatát még tanulni kell arrafelé. Lehet, hogy itthon is?

(Február 15-20-ig a Baptista Szeretetszolgálat Alapítvány szer-vezésében néhányan Magyarországról egy missziós úton vettünk részt Albániában, lapunk későbbi számaiban még olvashatnak beszámolókat az útról, az ott élő hívők életéről és szolgálatáról)

Ferenczi Andrea

ÚJ KÖNYVEK

– Howard G. Hendricks: ILLÉS (Bátorság, harc és válság) Jó Hír Iratmisszió Alapítvány. Terjedelme: 80 oldal; ára 100 Ft.

– Bob George: AZ IGAZI KERESZTYÉNSÉG (Az élet túl rövid ahhoz, hogy elvesztegessük). Terjedelme: 220 oldal; ára: 430 Ft.

A könyvek kaphatók a Baptista Könyvesboltban.

A missziói titkár beszámolója

1997. február 20-án Pécsen a magyar baptista ifjúságért felelősséget érő lelkipásztorok és ifjúsági vezetők egy csoportja, egész napos megbeszélésen kereste a kibontakozás útját. Évek óta az ifjúság mesterségesen megosztott csoportjai szemben állnak egymással. A résztvevők egyetértettek abban, hogy egysé-ges, az egész ifjúságot képviselő ifjúsági szervezetre van szük-ség. Ezen túl természetes a különböző célokat megfogalmazó, különböző rétegeket elérő ifjúsági csoportok szolgálata. (FAMISZ, BEFÖTT, DÜNAMISZ...stb.)

A közös látás kialakulásának jeleként elhatározás született: 1997-ben nem lesz sem MOBISZ, sem FAMISZ tábor. A tervek szerint lesz közös, több mint 500 fős nagy baptista ifjúsági tábor, melynek szervezői a beszélgetés végén megkapták megbízásukat.

A tábor időpontja: augusztus 11-17.

A jelenlévők egységre jutottak abban is, hogy kibővülve az orszá-g ifjúsági vezetőivel szeptemberben közös konferencián folytat-ják az útkeresést.

A találkozáson a következő nyilatkozat született.

NYILATKOZAT

Javasoljuk, hogy a MOBISZ halassa el a választásokat ez év őszére. A MOBISZ jelenlegi vezetését minden rendelkezésünkre álló eszközzel támogatjuk.

Abban a reményben tesszük ezt, hogy a jövőben sikerül egy, a baptista ifjúságot tömörítő, egységes, hatékony és jó munkát vég-ző ifjúsági szövetséget kialakítani.

Ezen nyilatkozatot aláírásunkkal is megerősítjük, és felhívjuk az ország testvériségének figyelmét arra, hogy ezt a szándékun-kat közösségünk jelenének és jövőjének érdekében támogassák.

Pécs, 1997. február 20.

Aláírók:

Balogh Barnabás
Dan Zoltán
Durkó István
Meláth Attila
Rácz Lajos
Schweibert István
Újvári Ferenc

Boltos Péter
Dani Zsolt
Macher Tivadar
Rabatin Gábor
Rauch Zoltán
Tóth Sándor
ifj. László Gábor

Köszönjük a vendéglátó pécsi gyülekezet szeretetét!

Ifj. László Gábor
missziói titkár